

Plzeňský policejní pedál

Letošní VIII. ročník naší stěžejní cyklisticko-společenské akce, který proběhl ve dnech 13. – 15.6.2014, byl po všech stránkách velice vydařený. Přihlásilo se na ni rovných půl sta účastníků, a přidáme-li k tomu dalších šest předem nepřihlášených osob a jednoho neukázněného psa, dostáváme se tím na číslo větší než 56, což znamená zřejmě jednu z nejvyšších účastí, ne-li přímo nejvyšší účast ze všech minulých ročníků Plzeňského policejního pedálu. Jsme-li u výčtu zajímavostí a rekordů, nelze pominout skutečnost, že ačkoliv je tato akce svým zaměřením veskrze sportovního charakteru, podařilo se nám v průběhu celého víkendu zdolat bezmála čtyři pivní půlky, což svědčí o chvályhodném dodržování pitného režimu (samozřejmě po jízdě).

Zahájení proběhlo tradičně v pátek odpoledne před budovou krajského ředitelství Policie v Plzni, kde se sešla necelá polovina všech přihlášených. Úvodní proslov přednesl náš předseda Miloš Novozámský. Poté se ujal slova krajským ředitelem pověřený zástupce plk. Mgr. Bc. Jaroslav Jackmann, neboť ředitel se z důvodu pracovní zaneprázdněnosti nemohl zahajovacího ceremoniálu zúčastnit. Na závěr Jarda Antoš přednesl technické informace k přejezdu do námi zvolené základny „Hracholusky“ v objektu policejního rekreačního zařízení. Po nezbytném fotografování s vlajkou IPA již nic nebránilo cyklistům nasednout na své stroje a začít zdolávat první kilometry celého víkendu. Ze závažných důvodů se letošní start musel bohužel obejít bez tradičního výstřelu z nějaké historické zbraně, takže nás odstartoval předseda tlesknutím dlaní a povel: „Huš, huš“.

Trasa přejezdu do Hracholusek byla na poslední chvíli upravena tak, abychom se vyhnuli hustému provozu mezi Malesicemi a Městem Touškovem, jehož příčinou byla započatá oprava křižovatky v Křimicích. Oklikou přes Vochov a Kozolupy jsme se dostali do první, a také jediné, občerstvovací zastávky v restauraci Velký špejchar v M. Touškově. Po krátkém odpočinku a doplnění tekutin jsme opět nasedli na kola a vyjeli směrem na Újezd nade Mží, kde jsme opustili běžnou silnici a po prašné a šterkové cestě sjeli kolem památného Žižkova dubu až pod hráz Hracholuské přehrady. Řeku Mží jsme překonali po lávce, která není svojí konstrukcí pro cyklisty příliš vhodná, a vyšlápnutím ostrého stoupání jsme zdolali výškový rozdíl mezi patou a korunou přehradní hráze. Pak už zbývalo ujet poslední kilometr do naší základny, kde

jsme byli trpělivě očekáváni naším gastrotýmem. Pátečním večerem se nesly tóny kytary Luboše Jedličky.

Sobotní ráno nás přivítalo čistou oblohou, což dávalo naději na krásný den. Po společné snídani se všichni začali připravovat k výjezdu na celodenní výlet s cílem v Chotěšově. Před devátou hodinou se 39 jízdy chtivých cyklistů seřadilo před rekreačním střediskem a po fotografickém zadokumentování této masy směle vyrazilo vstříc prvním kopcům. Úvodem na rozhýbání musela skupina sjet pod železniční trať a hned poté vyšlápnout stoupání, které se táhne kolem polního letiště až téměř k obci Úlice. První zatěžkávací zkoušku zvládli všichni na jedničku s hvězdičkou. Dále následovala spojovací cesta vedoucí do Rochlova, která je však ve velmi špatném stavu. Sjezdem k dálnici, podél ní kolem Diossu a dále Větrnou jamou jsme se dostali do malé vesničky Hoříkovice, odkud bylo do Chotěšova, co by kamenem dohodil a zbytek dojel. Pláště našich kol jely přímo do vyhlášené restaurace Pod klášterem, kde hravě zaplnily stojany pro jízdní kola. Po obědě a odpočinku se celá skupina přesunula do kláštera, kde jsme si na zahradě nejdříve vyslechli přehled jeho historie a také nástin možné budoucnosti. Poté proběhla průvodcem komentovaná hra na schovávanou. Pro nepřítomné doplňuji, že naší snahou bylo se vyhýbat přijíždějícím svatebčanům, což se nám myslím úspěšně dařilo. Závěrem prohlídky jsme byli vpuštěni do prostorů muzea hasičské techniky a také do klášterního sklepení. Jen tu, pro některé zazděnou a pro jiné ztracenou jeptišku se nám nikde nepodařilo objevit.

Po prohlídce kláštera se oddělila část skupiny, která se již vydala zpět do základny jízdou přes Hoříkovice na Úherce, kde proběhla krátká kávová občerstvovací zastávka. Někteří tvrdili, že bez správné hladiny kofeinu prý to nejezdí. Z Úherce se cyklisté vydali podél dálnice do Mexika. Pro znalé zeměpisu doplňuji, že se jedná o část Nýřan. Dále přes Kamenný Újezd, zvaný též Kameňák na Pankrác, nejedná se však o věznici v Pražské čtvrti, kterou jsme lesem minuli a již po asfaltu směřovali přes obec Doubrava k poslednímu stoupání před sjezdem do Plešnic, odkud nás dělil od dojezdu do základny jen na začátku článku zmiňovaný podjezd železniční trati.

Druhá skupina se z Chotěšova vydala na nedaleký, asi 5 km vzdálený Křížový vrch, kde po výjezdu k nejvyššímu místu s kostelíkem, musela zdolat ještě 79 schodů kostelní věže sloužící nyní jako rozhledna. Z této se účastníci mohli pokochat okolními panoramaty. Za dob ČSSR sloužil kostelík jako radarová základna ČSLA, protivzdušné obrany státu. Po dostatečném

„vizitýrování“ okolí se křížovskovrští cyklisté vydali ke stíhací jízdě svých předjezdů. Netušili však, že první cyklisté z pomaleji jedoucí skupiny se již přiblížili k Plešnicím a jsou nedostižní.

Sobotní večer začal společnou večeří v penzionu U Vlčků, na kterou se část křížovskovršských dostavila s malým zpožděním. Následovala hudební produkce již v prostorách základny, které se ujal náš dlouholetý člen Karel Vacek bez svých sólistek, jež mu byly rychle nahrazeny všemi tance chtivými účastníky. Večer probíhal v rytmech country, popu, rocku a v jeho průběhu došlo i na ryze sportovní výzvy. K jejich naplnění však nedošlo, neboť se volejbalový turnaj mezi „Stehlíkovci“ a „Ipáky“ v neděli dopoledne neuskutečnil.

Co se v neděli dopoledne uskutečnilo, avšak do poslední chvíle nebylo jisté, byla beseda v zázemí detašovaného pracoviště Obvodního oddělení Policie ČR Město Touškov. Besedy se ujal vedoucí OOP npor. Mgr. Bc. Ján Boháč, který vysvětlil nejen problematiku provozu motorových člunů a skútrů na přehradě, ale také rybolovu, potažmo pytláctví a zejména narušování veřejného pořádku neukázněnými rekreanty. Závěrem besedy nám bylo umožněno zblízka si prohlédnout a doslova osahat policejní motorový člun, na což se zejména děti a Vilma Beránková moc těšily a opravdu si to užily. Nedělní oběd probíhal stylem dojíždí se, co zbylo a pak už jen balení, úklid a rozjezd ke svým domovům. Samozřejmostí bylo slavnostní předání pamětních listů.

Kromě několika defektů, které si „naštěstí“, ale zároveň ke smůle vybraly pouze členy pořadatelského týmu, z nichž kuriozitou byl dvojitý defekt předního kola Matěje Šmídla, způsobený obřím napínáčkem, jež probodl duši skrz na skrz, k žádnému úrazu v průběhu celého víkendu nedošlo. Nelze nezmínit obdiv, který patří Burešovým, neboť tato rodina přijela na naši akci z Boru u Tachova na svých kolech a po jejím skončení zase do svého bydliště na kolech odjela.

Jak bylo řečeno na začátku, letošní ročník Plzeňského policejního pedálu se opravdu vydařil. Už nyní se těšíme na příští, již IX. ročník, který proběhne zřejmě v termínu 12. – 14.6.2015 a bude určitě také něčím zajímavý jako všechny předchozí ročníky.

Zpracoval Vítězslav Šmídl

International Police Association
sekce České republiky
ÚS 103 Plzeň

uděluje

Pamětní list

na 8. ročník cykloturisticko - společenské akce

Plzeňský policejní pedál 2014

13. - 15. června 2014

.....

Účastník

Předsednictvo ÚS 103 Plzeň